

102. A hit nyugalma élttemnek...

1. A hit nyu - gal - ma él - tem - nek,
Adj, U - ram, né - kem ki - tar - tást,

2. Mely szent e - ged - be el - ve - zet,
Hogy az é - gi vi - gasz - ta - lást

4. Mert ben - ned tu - dok hin - ni!
Ne ra - bol - ja el sem - mi!

6. A szí - vem - ben vissz - han - goz - zék:

8

Meg - vál - tat - ni mily üd - vös - ség!

2. A kereszten Te meghaltál, A híveknek utat nyitál Örökkévalóságra.
Most hamu, por már nem vagyok, Már két haláltól nem tartok, Mert Te mentél halálra.
Így nékem, kit megváltottál, Csak nyereség lesz a halál.
3. Dicsértessék a nagy Isten! Az igazság és kegyelem Nem hiába a részem.
Az ige által igazul, És kegyelemmel megújul Az én szívem és életem.
Érzem, új embert alkota Énbennem Lelked hatalma.
4. Ó, hála néked, Istenem, Hogy megtanít igéd engem Hit-, remény-, szeretetre.
És azt, mi már ez időben Oly égi érzést ad nekem, Meglelnem mint lehetne.
Szívem mélyén visszhangozzék: Megváltatni mily üdvösség.